

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא ■ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	---

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
תמיד-אמר להם הממונה	מימרא	מאן דאמר										
מי שזכה במחאה נטל מחתת הכסף ועלה לראש המזבח, ופנה את הגחלים הילך, וחתה ירד ועירן לתוך של זהב, נתפור ממנו כקב גחלים - והיה מכבדן לאמה, ובשבת היה כופה עליהן פסכת. ופסכתר היתה כלי גדול מחזקת לתך, ושתי שרשרות היו בה, אחת שהוא מושך בה ויורד, ואחת שהוא אווז בה מלמעלן, בשביל שלא תתגלגל. ושלשה דברים היתה משמשת: כופין אותה על גבי גחלים, ועל השרץ בשבת, ומורידין בה את הדשן מעל גבי המזבח.												ה
הגיעו בין האולם ולמזבח, נטל אחד את המגרפה וזורקה בין האולם ולמזבח.												ו
אין אדם שומע קול חבירו בירושלים מקול המגרפה.												
ושלשה דברים היתה משמשת:												
כהן ששומע את קולה - יודע שאחיו הכהנים נכנסים להשתחוות והוא רץ ובא												
ובן לוי שהוא שומע את קולה - יודע שאחיו הלויים נכנסים לדבר בשיר, והוא רץ ובא												
וראש המעמד היה מעמיד את הטמאים בשער המזרח.												
הדרן עלך אמר להם הממונה												

תמיד-החלו עולים		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	כ
החלו עולים במעלות האולם, מי שזכו בדישון מזבח הפנימי והמנורה היו מקדימים לפניהם											■
מי שזכה בדישון מזבח הפנימי - נכנס ונטל את הטני, והשתחוה ויצא.											■
מי שזכה בדישון המנורה - נכנס ומצא שתי נרות מערביים דולקין - מדשן את המזרחי ומניח את המערבי דולק, שממנו היה מדליק את המנורה של בין הערבים מצאו שכבה - מדשנו ומדליקו ממזבח העולה, נטל את הכוז ממעלה שניה, והשתחוה ויצא.											■
מי שזכה במחתה - צבר את הגחלים על גבי המזבח, ורדדן בשולי המחתה, והשתחוה ויצא.											■
מי שזכה בקטרת - היה נוטל את הבוך מתוך הכף, ונותנו לאהבו או לקרבו.											■
נתפזר ממנו לתוכו - נותנו לו בחפניו.											■
ומלמדים אותו: הוי זהיר שלא תתחיל מפניך - שלא תכוה.											■
התחיל מרדדן ויוצא, לא היה המקטיר מקטיר עד שהממונה אומר לו: הקטך ואם היה כ"ג, הממונה אומר לו: אישי כהן גדול. הקטך											■
פרשו העם, והקטיר, והשתחוה ויצא.											■
הדרן עלך החלו עולים											◇

Talmud Navigator									
א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מאן דאמר									
תמיד-בזמן שכהן גדול									
מימרא									
לג:	מ								בזמן שכ"ג נכנס להשתחוות, שלשה או חזין בו: אחד בימינו, ואחד בשמאלו, ואחד באבנים טובות.
									וכיון ששמע הממונה קול רגליו של כ"ג שהוא יוצא, הגביה לו את הפרוכת, נכנס והשתחוה, ויצא נכנסו אחיו הכהנים, השתחוו ויצאו.
לג:	ב								באו ועמדו על מעלות האולם, עמדו הראשונים לדרום אחיהם הכהנים, וחמשה כלים בידם: הטני ביד אחד, והכוז ביד אחד, והמחתה ביד אחד, והבוכך ביד אחד, וכף וכסויו ביד אחד, וברכו את העם ברכה אחת, אלא שבמדינה אומרים אותה שלש ברכות, ובמקדש ברכה אחת.
									במקדש היו אומרים את השם ככתבו, ובמדינה - בכנויו.
לג:								◆	במדינה - הכהנים נושאים את ידיהם כנגד כתפיהם, ובמקדש - על גבי ראשיהן, חוץ מכהן גדול שאין מגביה את ידיו למעלה מן הציץ.
								◆	אף כהן גדול מגביה את ידיו למעלה מן הציץ, שנאמר (ויקרא ט') וישא אהרן את ידיו אל העם ויברכם.
לג:	ג								בזמן שכ"ג רוצה להקטיר, היה עולה בכבש והסגן בימינו, הגיע למחצית הכבש - אחז הסגן בימינו והעלהו, והושיט לו הראשון הראש והרגל - וסמך עליהן וזרקן, הושיט השני לראשון שתי הידים, נותן לכהן גדול - וסמך עליהן וזרקן נשמת השני והלך לו, וכך היו מושיטין לו שאר כל האברין, והוא סומך עליהן וזורקן.
									ובזמן שהוא רוצה - הוא סומך, ואחרים זורקין.
לג:									בא לו להקיף את המזבח, מהיכן הוא מתחיל - מקרן דרומית מזרחית, מזרחית צפונית, צפונית מערבית, מערבית דרומית.
									נתנו לו יין לנסך הסגן עומד על הקרן והסודרים בידו, שני כהנים עומדין על שלחן החלבים, ושתי חצוצרות בידם, תקעו והריעו ותקעו, באו ועמדו אצל בן ארזא, אחד ממינו ואחד משמאלו שחה לנסך, זהו סדר התמיד לעבודת בית אלהינו, יהי רצון שיבנה במהרה בימינו, אמן:
לג:	ד								השיר שהיו הלויים אומרים במקדש:
								◆	ביום הראשון היו אומרים (תהלים כ"ד) לה' הארץ ומלואה תבל ויושבי בה
לג:								◆	בשני היו אומרים (תהלים מ"ח) גדול ה' ומהולל מאד בעיר אלהינו הר קדשו
								◆	בשלישי היו אומרים (תהלים פ"ב) אלהים נצב בעדת אל בקרב אלהים ישפוט.
לג:								◆	ברביעי היו אומרים (תהלים צ"ד) אל נקמות ה' אל נקמות הופיע
								◆	בחמישי היו אומרים (תהלים פ"א) הרנינו לאלהים עוזנו הריעו לאלהי יעקב
לג:								◆	בששי היו אומרים (תהלים צ"ג) ה' מלך גאות לבש וגומר
								◆	בשבת היו אומרים (תהלים צ"ב) מזמור שיר ליום השבת - מזמור שיר לעתיד לבוא, ליום שכולו שבת ומנוחה לחיי העולמים.
לג:								◆	הדרן עלך בזמן שכהן גדול וסליקא לה מסכת תמיד